

13 Ιανουαρίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

RAINBOW BLEACHING AND DYEING CO. LTD.,

Αιτητές,

v.

1. ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,
2. ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 424/88).

5 Αίτηση Ακυρώσεως — Προθεσμία — Έναρξη — Είτε από την κοινοποίηση ή δημοσίευση είτε από την πλήρη γνώση — Στην παρούσα υπόθεση η κοινοποίηση αναφερόταν εσφαλμένα σε άλλο όχημα των αιτητών — Η προθεσμία δεν μπορεί να αρχίσει από τη λανθασμένη κοινοποίηση αλλά από την ημέρα κοινοποίησης της επιστολής διόρθωσης του λάθους.

10 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Άδεια οδικής χρήσης ιδιωτικού λεωφορείου — Προϋποθέσεις χορήγησής της δυνάμει του Άρθρου 11(3) του Νόμου — Υπό τις περιστάσεις εύλογη η απόφαση για απόρριψη του αιτήματος χορήγησης τέτοιας άδειας.

15 Με την παρούσα προσφυγή, προσβλήθηκε η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να απορρίψει ιεραρχική προσφυγή των αιτητών κατά της απόφασης της Αρχής Αδειών, με την οποία απορρίφθηκε αίτημά τους για χορήγηση άδειας οδικής χρήσης ιδιωτικού λεωφορείου.

20 Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Η προθεσμία των 75 ημερών αρχίζει από τη δημοσίευση ή κοι-

νοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης. Η κοινοποίηση πρέπει να είναι τέτοια ώστε ο πολίτης να λαμβάνει γνώση της πράξης ή απόφασης. Η γνώση πρέπει να είναι πλήρης και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου.

5

Η πρόνοια της προθεσμίας των 75 ημερών που ορίζεται είναι επιτακτική. Η προθεσμία είναι ανατρεπτική, είναι σύντομη και γενικά ανελαστική χάριν του δημοσίου συμφέροντος. Δε συμφέρει, ούτε στη Διοίκηση, ούτε στους διοικούμενους, να επικρέμμεται σαν Δαμόκλεια σπάθη η δυνατότητα ακύρωσης εκτελεστών διοικητικών πράξεων για απεριόριστο ή για μακρό χρονικό διάστημα. Η αβεβαιότητα στη σφαίρα του διοικητικού δικαίου πρέπει να τερματίζεται στο συντομότερο δυνατό χρόνο. Η προθεσμία των 75 ημερών είναι θέμα δημόσιας τάξης. Το Δικαστήριο εξετάζει αυτεπάγγελτα το ζήτημα αυτό, έστω και αν μέρος στην προσφυγή που το ήγειρε το εγκατέλειψε.

10

15

Ο δικηγόρος των αιτητών, με επιστολή του στην Αρχή, παρατήρησε ότι το αυτοκίνητο NR 373 δεν είχε καμιά σχέση με την απόφαση της Αρχής Αδειών, η οποία προσβλήθηκε με την ιεραρχική προσφυγή, και ότι η αίτησή τους αφορούσε καινούργιο αυτοκίνητο και ζήτησε την απόφαση της Αρχής στην ιεραρχική προσφυγή ημερομηνίας 14 Ιουλίου, 1985, αναφορικά με άδεια οδικής χρήσης για καινούργιο όχημα έντεκα θέσεων.

20

25

Στις 8 Μαρτίου, 1988, η Αρχή με απαντητική επιστολή διευκρίνησε ότι η απόφαση που κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 5 Μαρτίου, 1987, αναφερόταν στην ιεραρχική προσφυγή της εταιρείας Rainbow Bleaching and Dyeing Co. Ltd., για άδεια ιδιωτικού λεωφορείου για ένα καινούργιο όχημα και όχι για το όχημα με αριθμό εγγραφής NR 373.

30

Σε περίπτωση αμφιβολίας, το Δικαστήριο κλίνει υπέρ του πολίτη. Από τα πιο πάνω, είναι πρόδηλο ότι η κοινοποίηση της 5ης Μαρτίου, 1987, επέφερε σύγχυση χωρίς να γνωστοποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

35

Η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στους αιτητές για όλους τους σκοπούς του Συντάγματος και της νομολογίας στις 8 Μαρτίου, 1988.

40

Η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη.

2. Η χορήγηση άδειας μεταφοράς επιβατών με ιδιωτικά λεωφορεία

ρυθμίζεται με το Άρθρο 11 του Νόμου, το εδάφιο (3) του οποίου έχει:-

5 “(3) Η αρχή αδειών χορηγεί την δυνάμει του παρόντος άρθρου άδειαν οδικής χρήσεως ιδιωτικού λεωφορείου εφ’ όσον πεισθή ότι τα υφιστάμενα αδειούχα λεωφορεία δημοσίας
10 χρήσεως δεν δύναται να εξυπηρετήσουν τας σκοπούμεναι δια της αιτουμένης αδείας μεταφορικής ανάγκης και υπό τοιούτους όρους και περιορισμούς οίους ήθελε κρίνει πρό-
15 πον να επιβάλη υπό τας περιστάσεις.”

Η Αρχή είναι ανώτερο διοικητικό όργανο. Ασκεί διοικητική λει-
20 τουργία και όχι δικαστική. Οι αποφάσεις της υπόκεινται στο δικαστικό έλεγχο, όπως όλες οι άλλες εκτελεστές διοικητικές
25 πράξεις ή αποφάσεις.

Οι αρχές, με βάση τις οποίες επεμβαίνει το Διοικητικό Δικαστή-
30 ριο στις αποφάσεις των διοικητικών οργάνων, είναι καλά καθορισμένες από τη νομολογία.

Η Αρχή αποφάσισε την επικύρωση της απόφασης της Αρχής
35 Αδειών. Το μέρος του σκεπτικού της απόφασης που αναφέρεται στο λεωφορείο MF 110 ή σε λεωφορείο οκτώ θέσεων είναι μέρος της αιτιολογίας. Η αιτιολογία αυτή είναι σύμφωνη με τα
40 πραγματικά γεγονότα και με το σκοπό του νόμου.

Η ουσιαστική εκτίμηση πραγματικού ζητήματος, το οποίο δεν
30 αποδεικνύεται αντικειμενικά αναληθές και ανακριβές, είναι έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου.

Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η προσβαλλόμενη απόφαση εί-
35 ναι εύλογα επιτρεπτή στο όργανο ή αρχή που την εξέδωσε με βάση τα ορθά γεγονότα και την ορθή εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας και των αρχών του Διοικητικού Δικαίου.

Το ερώτημα είναι: Με βάση τα γεγονότα της υπόθεσης, μπο-
40 ρούσε ένα λογικό πρόσωπο, το οποίο γνώριζε το Νόμο, να καταλήξει στην προσβαλλόμενη απόφαση;

Η Αρχή στην άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας έλαβε υπό-
45 ψη τα κριτήρια που έθεσε ο νομοθέτης, τα πραγματικά γεγονότα, όπως φαίνονται από τα στοιχεία του φακέλου όπως η ίδια τα εκτίμησε.

Το Δικαστήριο, με βάση τα ενώπιόν του στοιχεία, κατάληξε στο συμπέρασμα ότι οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων δεν ευσταθούν. Οι αποφάσεις λήφθηκαν σύμφωνα με το Νόμο και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, ύστερα από δέουσα έρευνα. Δεν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα και η Αρχή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια με εύλογο τρόπο. Ο ισχυρισμός για υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας παράμεινε αθεμελίωτος και αστήρικτος. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Tsiaou as Treasurer of the Committee of the Irrigation Division "Katzilos" of Peristerona v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1068, 15

Μιλτιάδους και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318,

Moran v. Republic 1 R.S.C.C. 10, 20

Marcoullides v. Greek Communal Chamber 4 R.S.C.C. 7,

Aristidou v. Republic (1984) 3(A) C.L.R. 503,

Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others (1986) 3(A) C.L.R. 322, 25

Efstathios Kyriacou & Sons Ltd. and Others v. Republic (1970) 3 C.L.R. 106,

Iacovides L & G Enterprises Ltd v. Republic (1986) 3(C) C.L.R. 2101, 30

Saruhan v. Republic 2 R.S.C.C. 133,

Pierides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 274, 35

Nicosia Techalemit Co. and Another v. Municipality of Nicosia (1971) 3 C.L.R. 357,

Avgousti v. Permits Authority (1972) 3 C.L.R. 356, 40

Merck v. Republic and Another (1972) 3 C.L.R. 548,

Kyriacou and Another v. Public Service Commission (1974) 3 C.L.R.

358,

Marangou v. Republic a.o. (1989) 3(A) C.L.R. 21,

5 *Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας, 993/55 (1955) Β' (Ολομέλει-
ας) 424,*

Pantzaris v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 861,

10 *Εταιρεία Λεωφορείων Δευτεράς-Ανάγυιας "Χρυσοσπηλιώτισσα" Ατδ.
v. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2320.*

Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής
Αρχής Αδειών με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση της Αρχής
Αδειών να μη χορηγήσει στους αιτητές άδεια οδικής χρήσης
ιδιωτικού λεωφορείου.

20 Δ. Παπαχρυσοστόμου, για τον Αιτητή.

Μ. Τσιάλπα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων
η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με την παρούσα προσφυγή
ζητούν την ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής
Αδειών, (η "Αρχή"), με την οποία επικύρωσε την απόφαση της
Αρχής Αδειών να μη χορηγήσει στους αιτητές άδεια οδικής χρή-
30 σης ιδιωτικού λεωφορείου.

Οι αιτητές είναι εγγεγραμμένη εταιρεία περιορισμένης ευθύ-
νης. Έχει μεγάλο εργοστάσιο βαφής υφασμάτων στην κοινότη-
τα Ακακίου, το οποίο λειτουργεί με τρεις βάρδιες το εικοσιτε-
35 τράωρο. Απασχολεί περίπου πενήντα υπαλλήλους, μερικοί από
τους οποίους προέρχονται από το χωριό Κυπερούντα.

Στις 2 Απριλίου, 1985, οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση στην Αρ-
χή Αδειών για τη χορήγηση άδειας οδικής χρήσης για ένα και-
40 νούριο λεωφορείο έντεκα θέσεων για τη διαδρομή Κυπερούντας
- Ακακίου, για τη μεταφορά εργατών στο εργοστάσιό τους όλες
τις ώρες του εικοσιτετραώρου.

Οι αιτητές είναι κάτοχοι άδειας οδικής χρήσης άλλου ιδιωτι-

κού λεωφορείου με αριθμό εγγραφής MF 110 για μεταφορά εργατών από τη Λευκωσία στο εργοστάσιο.

Η Αρχή Αδειών, αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών, την έκθεση του Ελεγκτή Μεταφορών "Α", τις απόψεις των ενισταμένων λεωφορειούχων Κυπερούντας, της Οργάνωσης των Αυτοκινητιστών Σ.Ε.Α.Κ. και των αιτητών, απόρριψε την αίτηση. 5

Η Αρχή Αδειών υιοθέτησε την εισήγηση του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών, η οποία έχει:- 10

"Το Τμήμα εισηγείται απόρριψη της πιο πάνω αίτησης γιατί οι επιβάτες της πρώτης βάρδιας της αιτήτριας εταιρείας μπορούν να εξυπηρετηθούν από τα αδειούχα αγροτικά λεωφορεία της Κυπερούντας. Όσον αφορά τους επιβάτες της δεύτερης βάρδιας, αυτοί μπορούν να εξυπηρετηθούν είτε με το λεωφορείο MF 110 που διαθέτει η εταιρεία και είναι αδειούχο στη διαδρομή Λευκωσία-Ακάκι, είτε με όχημα κάτω των 8 θέσεων." 15

Η απορριπτική αυτή απόφαση κοινοποιήθηκε στους αιτητές στις 26 Ιουνίου, 1985. 20

Στις 11 Ιουλίου, 1985, οι αιτητές άσκησαν ιεραρχική προσφυγή ενώπιον της Αρχής. 25

Η Αρχή στις 18 Φεβρουαρίου, 1987, εξέτασε την προσφυγή και έχοντας υπόψη την ισχύουσα νομοθεσία, όλα τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης που είχαν τεθεί ενώπιον της, τα στοιχεία των φακέλων και όσα είχαν λεχθεί για τους προσφεύγοντες και τα ενδιαφερόμενα μέρη, απέρριψε την προσφυγή και επικύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών. 30

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, με προδικαστική ένσταση, ισχυρίστηκε ότι η παρούσα προσφυγή είναι εκπρόθεσμη, γιατί καταχωρίστηκε μετά την εκπνοή της επιτακτικής ανασταλτικής προθεσμίας των 75 ημερών που προνοείται στο Άρθρο 146.3 του Συντάγματος. 35

Η προθεσμία των 75 ημερών αρχίζει από τη δημοσίευση ή κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασης. Η κοινοποίηση πρέπει να είναι τέτοια ώστε ο πολίτης να λαμβάνει γνώση της πράξης ή απόφασης. Η γνώση πρέπει να είναι πλήρης και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου. (Βλ. *Irrigation* 40

Division "Katzilos" v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1068.)

Στην υπόθεση *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (1989)

5 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318 ειπώθηκε στις σελ. 1325-1326:-

“Η παράγραφος 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος έχει:-

10 “3. Η προσφυγή ασκείται εντός εβδομήκοντα πέντε ημερών από της ημέρας της δημοσιεύσεως της αποφάσεως ή της πράξεως ή, εν περιπτώσει μη δημοσιεύσεως ή εν περιπτώσει παραλείψεως, από της ημέρας καθ’ ην η πράξις ή παράλειψις περιήλθεν εις γνώσιν του προσφεύγοντος.”

15 Η πρόνοια της προθεσμίας των 75 ημερών που ορίζεται είναι επιτακτική. Η προθεσμία είναι ανατρεπτική, είναι σύντομη και γενικά ανελαστική για το δημόσιο συμφέρο. Δε συμφέρει, ούτε στη Διοίκηση, ούτε στους διοικούμενους, να επικρέμμεται σαν Δαμόκλεια σπάθη η δυνατότητα ακύρωσης εκτελεστών διοικητικών

20 πράξεων για απεριόριστο ή για μακρό χρονικό διάστημα. Η αβεβαιότητα στη σφαίρα του διοικητικού δικαίου πρέπει να τερματίζεται στο συντομότερο δυνατό χρόνο. Η προθεσμία των 75 ημερών είναι θέμα δημόσιας τάξης. Το Δικαστήριο εξετάζει αυτεπάγγελτα το ζήτημα αυτό, έστω και αν μέρος στην προσφυγή που το ήγειρε το εγκατέλειψε. (Βλ., μεταξύ άλλων, *John Moran and The Republic (Attorney-General and Minister of Interior)* 1 R.S.C.C. 10 στη σελ. 13· *Joyce Marcoullides and The Greek Communal Chamber (Director of Greek Education)*, 4 R.S.C.C. 7, στις σελ. 8 και 9· *Aristidou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 503· *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others* (1986) 3 C.L.R. 322.)”

25

30

Ο δικηγόρος των αιτητών εισηγήθηκε ότι ο χρόνος αρχίζει να μετρά από τις 8 Μαρτίου, 1988, ημερομηνία κοινοποίησης που ικανοποιούσε τη νομολογημένη προϋπόθεση της πλήρους γνώσης των αιτητών.

35

Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε στις 18 Φεβρουαρίου, 1987. Στις 5 Μαρτίου, 1987, η Αρχή έστειλε στους αιτητές την απόφαση με την ακόλουθη συνοδευτική επιστολή:-

40

“Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην ιεραρχική προσφυγή σας με ημερομ. 14/7/1985, εναντίον αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών να χορηγήσει άδεια οδικής χρήσης ιδιωτικού λεωφορείου για το ιδιωτικό λεωφορείο με αρ. εγγραφής NR 373

θέσεων 11 πάνω στη διαδρομή Κυπερούντα-Ακάκι και τανάπαλι για μεταφορά των εργατών της στο εργοστάσιό της στο Ακάκι και να σας στείλω την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών για την προσφυγή αυτή.”

5

ΑΠΟΦΑΣΗ:

“Αρ. Ιεραρχικής Προσφυγής 871/85

από τους κ.κ. RAINBOW BLEACHING & DYEING CO. LTD., εναντίον αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών να χορηγήσει άδεια οδικής χρήσεως ιδιωτικού λεωφορείου για το ιδιωτικό λεωφορείο με αρ. εγγραφής NR 373 θέσεων 11 πάνω στη διαδρομή Κυπερούντα-Ακάκι και τανάπαλι για μεταφορά των εργατών της στο εργοστάσιό της στο Ακάκι.

10

.....

15

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, έχοντας υπόψη την ισχύουσα νομοθεσία και όλα τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως που έχουν τεθεί ενώπιόν της και αφού μελέτησε όλα τα στοιχεία των σχετικών φακέλων και όλα όσα έχουν λεχθεί εκ μέρους των προσφευγόντων και των ενδιαφερομένων, αποφασίζει να επικυρώσει την απόφαση της Αρχής Αδειών.”

20

Ο δικηγόρος των αιτητών, με επιστολή του στην Αρχή, παρήγαγε ότι το αυτοκίνητο NR 373 δεν είχε καμία σχέση με την απόφαση της Αρχής Αδειών, η οποία προσβλήθηκε με την ιεραρχική προσφυγή, και ότι η αίτησή τους αφορούσε καινούργιο αυτοκίνητο και ζήτησε την απόφαση της Αρχής στην ιεραρχική προσφυγή ημερομηνίας 14 Ιουλίου, 1985, αναφορικά με άδεια οδικής χρήσης για καινούργιο όχημα έντεκα θέσεων.

25

30

Στις 8 Μαρτίου, 1988, η Αρχή με απαντητική επιστολή διευκρίνισε ότι η απόφαση που κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 5 Μαρτίου, 1987, αναφερόταν στην ιεραρχική προσφυγή της εταιρείας Rainbow Bleaching and Dyeing Co. Ltd. για άδεια ιδιωτικού λεωφορείου για ένα καινούργιο όχημα και όχι για το όχημα με αριθμό εγγραφής NR 373.

35

Σε περίπτωση αμφιβολίας, το Δικαστήριο κλίνει υπέρ του πολίτη. Από τα πιο πάνω είναι πρόδηλο ότι η κοινοποίηση της 5ης Μαρτίου, 1987, επέφερε σύγχυση χωρίς να γνωστοποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

40

Η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στους αιτητές για

όλους τους σκοπούς του Συντάγματος και της νομολογίας στις 8 Μαρτίου, 1988.

Η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη.

5 Οι λόγοι που προβάλλονται για ακύρωση της επίδικης απόφασης είναι:-

(1) πλάνη περί τα πράγματα,

(2) πλάνη περί το νόμο και

10 (3) εσφαλμένη άσκηση της διακριτικής εξουσίας της Αρχής καθ' υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας.

Το ωράριο της πρώτης βάρδιας είναι 7.30 π.μ. μέχρι 4.30 μ.μ. και το ωράριο της δεύτερης βάρδιας είναι 4.00 μ.μ. μέχρι 12.00 μ.μ.

15

- Σύμφωνα με έγγραφο, ημερομηνίας 30 Απριλίου, 1985, το οποίο κατατέθηκε από τους αιτητές, οι εργάτες της δεύτερης βάρδιας από την Κυπερούντα είναι επτά.

20 Ο δικηγόρος των αιτητών επιχειρηματολόγησε ότι οι υπάλληλοι της πρώτης βάρδιας δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν από τα αγροτικά αδειούχα λεωφορεία Κυπερούντας. Οι υπάλληλοι της δεύτερης και τρίτης βάρδιας δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν με όχημα κάτω των οκτώ θέσεων, γιατί είναι περισσότεροι, το δε όχημα MF 110 έχει

25 άδεια οδικής χρήσης μόνο για τη διαδρομή Λευκωσία-Ακάκι και όχι Κυπερούντα-Ακάκι. Ως εκ τούτου, οι ανάγκες των αιτητών απαιτούν τη χορήγηση άδειας για λεωφορείο αποκλειστικά για τους υπαλλήλους που προέρχονται από την Κυπερούντα.

30 Ενώπιον της Αρχής υπήρχε αναντίλεκτη μαρτυρία ότι η Κυπερούντα έχει αδειούχα αγροτικά λεωφορεία τα οποία υποαπασχολούνται. Τρία πενήνταθέσα λεωφορεία αναχωρούν από την Κυπερούντα στις 5.00 π.μ., 5.10 π.μ. και 6.15 π.μ. για τη Λευκωσία. Το απόγευμα αναχωρούν από Λευκωσία για Κυπερούντα στις 4.00

35 μ.μ., 4.15 μ.μ. και 4.30 μ.μ. Μπορούν, ως εκ τούτου, να εξυπηρετήσουν τη μεταφορά των εργατών της πρώτης βάρδιας 7.30 π.μ. μέχρι 4.30 μ.μ. Είναι γνωστό ότι το Ακάκι βρίσκεται περίπου 18 χιλιόμετρα από τη Λευκωσία στη διαδρομή προς Κυπερούντα.

40 Η Αρχή Αδειών και η Αρχή ιδρύθηκαν με τους περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμους του 1982 και 1984. Σκοπός του Νόμου είναι η ρύθμιση της τροχαίας μεταφοράς της Δημοκρατίας, η εξυπηρέτηση του κοινού, η ρύθμιση και ο έλεγχος της κυκλοφορίας των οχημάτων για την εύρυθμη τροχαία μετα-

φορά και για το δημόσιο συμφέρον.

Το Άρθρο 5(6)(ε) προβλέπει ότι η μεταφορά επιβατών με ιδιωτικό λεωφορείο αποτελεί οδική χρήση για την οποία είναι αναγκαία η εξασφάλιση άδειας με βάση τις νομοθετικές διατάξεις. Η χορήγηση άδειας μεταφοράς επιβατών με ιδιωτικά λεωφορεία ρυθμίζεται με το Άρθρο 11 του Νόμου, το εδάφιο (3) του οποίου, έχει:-

5

"(3) Η αρχή αδειών χορηγεί την δύναμη του παρόντος άρθρου άδειαν οδικής χρήσεως ιδιωτικού λεωφορείου εφ' όσον πεισθή ότι τα υφιστάμενα αδειούχα λεωφορεία δημοσίας χρήσεως δεν δύνανται να εξυπηρετήσουν τας σκοπούμενας διά της αιτουμένης άδειας μεταφορικής ανάγκας και υπό τούτους όρους και περιορισμούς οίους ήθελε κρίνει πρέπον να επιβάλη υπό τας περιστάσεις."

10

15

Ο δικηγόρος των αιτητών υπέβαλε ότι και αν ακόμη οι εργάτες της πρώτης βάρδιας εξυπηρετούνται από τα αγροτικά λεωφορεία Κυπερούντας, οι εργάτες της δεύτερης βάρδιας δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν και ως εκ τούτου η Αρχή δεν εδικαιούτο να αναφερθεί στο όχημα MF 110, το οποίο έχει άδεια για τη διαδρομή Λευκωσία - Ακάκι ή σε όχημα οκταθέσιο.

20

Η Αρχή είναι ανώτερο διοικητικό όργανο. Ασκεί διοικητική λειτουργία και όχι δικαστική. Οι αποφάσεις της υπόκεινται στο δικαστικό έλεγχο, όπως όλες οι άλλες εκτελεστές διοικητικές πράξεις ή αποφάσεις. (Βλ. *Efstathios Kyriacou & Sons Ltd. and Others v. Republic (Minister of Communications and Works)* (1970) 3 C.L.R. 106· *Iacovides Enterprises v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2101.)

25

30

Οι αρχές, με βάση τις οποίες επεμβαίνει το Διοικητικό Δικαστήριο στις αποφάσεις των διοικητικών οργάνων, είναι καλά καθορισμένες από τη νομολογία - (βλ., μεταξύ άλλων, *Salih Shukri Saruhan and The Republic (Public Service Commission)* 2 R.S.C.C. 133, 136· *Nicos Pierides v. Republic (Public Service Commission)* (1969) 3 C.L.R. 274, 282-283· *Nicosia Techalemit Co. and Another v. Municipality of Nicosia and/or The Municipal Commission of Nicosia* (1971) 3 C.L.R. 357, 368-369· *Georghios Avgousti v. The Permits Authority* (1972) 3 C.L.R. 356, 363· *E. Merck v. Republic and Another* (1972) 3 C.L.R. 548, 564· *Antonios Kyriacou and Another v. Public Service Commission* (1974) 3 C.L.R. 358, 364-365· *Efpraxia Marangou v. The Republic of Cyprus and Another* (1989) 3(A) C.L.R. 21).

35

40

5 Η Αρχή αποφάσισε την επίκυρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών. Το μέρος του σκεπτικού της απόφασης που αναφέρεται στο λεωφορείο MF 110 ή σε λεωφορείο οκτώ θέσεων είναι μέρος της αιτιολογίας. Η αιτιολογία αυτή είναι σύμφωνη με τα πραγματικά γεγονότα και με το σκοπό του νόμου.

10 Η ουσιαστική εκτίμηση πραγματικού ζητήματος, το οποίο δεν αποδεικνύεται αντικειμενικά αναληθές και ανακριβές, είναι έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου - (βλ., μεταξύ άλλων, Απόφαση 993/1955 (Ολ.) από Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας, (1955) Β', σελ. 424).

15 Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει εάν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εύλογα επιτρεπτή στο όργανο ή αρχή που την εξέδωσε με βάση τα ορθά γεγονότα και την ορθή εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας και των αρχών του Διοικητικού Δικαίου - (βλ. **Pambis Pantzaris v. The Republic of Cyprus** (1989) 3(A) C.L.R. 861· **Εταιρεία Λεωφορείων Δευτεράς - Ανάγνις "Χρυσοσπηλιώτισσα" Ατδ., v. Δημοκρατίας της Κύπρου** (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2320).

20 Το ερώτημα είναι: Με βάση τα γεγονότα της υπόθεσης, μπορούσε ένα λογικό πρόσωπο, το οποίο γνώριζε το Νόμο, να καταλήξει στην προσβαλλόμενη απόφαση;

25 Η Αρχή στην άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας έλαβε υπόψη τα κριτήρια που έθεσε ο νομοθέτης, τα πραγματικά γεγονότα, όπως φαίνονται από τα στοιχεία του φακέλου και στα οποία σύνομη αναφορά έγινε πιο πάνω, όπως η ίδια τα εκτίμησε.

30 Το Δικαστήριο, με βάση τα ενώπιόν του στοιχεία, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων δεν ευσταθούν. Οι αποφάσεις λήφθηκαν σύμφωνα με το Νόμο και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, ύστερα από δέουσα έρευνα. Δεν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα και η Αρχή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια με εύλογο τρόπο. Ο ισχυρισμός για υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας παράμεινε αθεμελίωτος και αστήρικτος. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ήταν εύλογα επιτρεπτές στην Αρχή.

40 Η προσφυγή απορρίπτεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.